

EL DOCENT	
Definició	Quan parlem d'un docent, ens referim a la persona que exerceix la docència, és a dir, que compleix amb la tasca d'ensenyar. A més, també es refereix a allò que es relaciona amb l'ensenyament.
Característiques	→ Ha de sentir interès per l'ensenyament i tenir curiositat sobre les tècniques que es desenvolupen en cada cicle. → Les dues parts més importants d'un docent són l'aprenentatge i l'adaptació. → Ha de tenir interès a ajudar als alumnes en el seu desenvolupament. → Ha de ser creatiu, saber interaccionar i tenir aptituds comunicatives. → Tenir capacitats de lideratge. → Ha de ser pacient i observador. → Ha de tenir disciplina. → Tenir empatia que l'ajudarà a tenir facilitat per comprendre a les persones i identificar quines són les seves necessitats. → Ha d'interessar-se pel coneixement i la cultura. → Ha de ser hàbil per saber relacionar conceptes amb la vida quotidiana dels alumnes, per ajudar-los a assimilar més fàcilment els conceptes.

Tipologia	Autocràtic: Els mestres tradicionals. Democràtic: Planifiquen les activitats escoltant les necessitats dels discents. Laissez faire: El professor que mostra distanciament amb els discents. Segons Kerchesteiner: - Angoixat - Indolent - Ponderat - Nat - Mestre clàssic - Nou mestre Segons Caselman: - Professor logotrop - Professor paidotrop Segons Adelaide Lisboa d'Oliveira: - Brillant - Escrupolós - Mer professional - Eufòric - Displicent - Depressiu - Poeta - Desconfiat - Absorbent - Suggestiu Segons Doring: - Teòric - Pràctic - Esteta - Social - Autoritari - Religios Segons Nérici: - Instructor - Erudit - Investigador - Educador
-----------	---

Com és a l'escola del s. XXI	Actualment el docent ha d'actuar com a expert dels continguts, planificar les lliçons i ser flexible en l'ensenyament. Ha d'establir metes d'acord amb el seu centre educatiu, i regular l'aprenentatge facilitant la interacció amb els materials didàctics i els companys, fomentant la curiositat intel·lectual, promovent la discussió reflexiva, desenvolupant valors i actituds positives, i atenent a les diferències individuals. Tot això assenyala que el nou paper del docent no s'ha de centrar tant en "ensenyar" coneixements, sinó ajudar els alumnes a construir el seu propi coneixement, amb noves funcions docents i amb una nova filosofia anomenada: <i>"Aprendre a aprendre"</i>.
------------------------------	--

EL DISCENT	
Definició	El discent és el subjecte que aprèn durant el procés educatiu i que rep l'ensenyament del docent.
Característiques	→ La maduresa de la o l'infant. Entesa com els processos naturals de les persones, fa referència al nivell de desenvolupament físic, psicològic i social. Els quals permeten a l'individu encarar de manera eficaç els processos d'ensenyament-aprenentatge. → Les condicions prèvies a l'aprenentatge. → Les característiques pròpies i diferencials de l'alumnat. → La motivació influeix directament en el rendiment, en l'aprenentatge i en les habilitats del discent. → Les actituds que influeixen en els hàbits i comportaments de les i els infants. Dos aspectes rellevants de les actituds i que són importants en els processos d'adquisició de coneixements són l'autoconcepte i l'autoestima.

Tipologia	-Subjecte aïllat: Classes particulars amb un sol alumne. -Individu aglutinat dins de l'aula: Grups homogenis de més d'un alumne. -Individu diferenciat però formant part d'un grup: Els alumnes amb Necessitats Educatives Especials (NEE), ensenyament individualitzat o els nens que tenen diversitats funcionals (cadira de rodes) i que els impedeixen fer algunes activitats. -L'individu com a ésser col·lectiu: El discent que forma part d'una societat i ha de rebre educació en funció dels valors d'aquesta societat. -Individu amb problemes econòmics o socials: El discent que viu en un entorn més vulnerable, sovint té més dificultats per seguir el ritme dels seus companys.
Com és a l'escola del s. XXI	Actualment el discent és el centre del procés educatiu, l'objectiu de l'equip directiu és garantir que el discent adquireixi tots els coneixements i aprenentatges necessaris per a la seva formació. El sistema educatiu també vetlla i garanteix una bona educació pel discent. En el sistema actual el docent fa de guia i orientador durant l'aprenentatge del discent. En la majoria de centres educatius els discents es troben aglutinats en un mateix grup classe tenint en compte les seves característiques personals (edat, nivell d'aprenentatge...)

Contingut i matèria	
Definició	Conjunt de formes, cultures i sabers seleccionats per formar part de les diferents àrees curriculars.
Característiques	→ Ha de ser adequat. → Tenir rellevància. → Actual. → Objectiu. → Pertinent amb el context en què s'utilitza. → Essencials pel desenvolupament. → Socialització de les i els infants.

Tipologia	- Procedimentals (fer, participació, observació, experimentació) - Conceptuals (Color, paisatge) - Actitudinals (Respecte, empatia, autoestima...)
Com és a l'escola del s. XXI	Matèries troncales - Ciències de la Naturalesa - Ciències Socials - Llengua Castellana i Literatura - Matemàtiques - Primera Llengua Estrangera Matèries específiques • Educació Física • Religió o Valors Socials i Cívics • En funció de la regulació i l'oferta educativa que estableix l'administració, els centres docents, podran oferir almenys una de les següents: ○ Educació Artística ○ Segona Llengua Estrangera ○ Religió, només si els pares, mares o tutors legals no l'han escollit en l'apartat anterior. ○ Valors Socials i Cívics, només si els pares, mares o tutors legals no l'han escollit en l'apartat anterior. Matèries de lliure configuració autonòmica Les assignatures de lliure configuració autonòmica suposen un major nivell d'autonomia, en el qual les administracions educatives i, si escau, els centres poden oferir assignatures de disseny propi. Elements transversals - La comprensió lectora - L'expressió oral i escrita - La comunicació audiovisual - Les Tecnologies de la Informació - La Comunicació - L'emprenedoria - L'educació cívica i constitucional

	Les competències claus - Comunicació lingüística - Competència matemàtica i competències bàsiques en ciència i tecnologia - Competència digital - Aprendre a aprendre - Competències socials i cíviques - Sentit d'iniciativa i esperit emprenedor - Consciència i expressions culturals
--	---

Context d'aprenentatge	
Definició	El context d'aprenentatge representa les diferents característiques que l'acte didàctic pot presentar en funció de la situació on es desenvolupa.
Tipologia i característiques	→ Familiar → Socioeconòmic i cultural → Context escolar → Grups d'iguals → L'aprenentatge formal es desenvolupa dins d'un procés institucionalitzat, reglat i pautat. Succeeix en escoles, instituts o universitats. Respon a uns objectius didàctics, amb una durada i que finalitza amb avaluació i certificació. → L'aprenentatge no formal és una activitat educativa organitzada però realitzada fora del sistema educatiu reglat. En aquesta categoria entraria part de l'aprenentatge d'adults, la formació contínua o les activitats de formació. → L'aprenentatge informal és el que succeeix en el nostre dia a dia, en qualsevol activitat que realitzem relacionada amb el treball o amb l'oci. No és un aprenentatge estructurat i tampoc s'avalua.

Com és a l'escola del s. XXI	Moltes vegades l'educació no formal i la informal es consideren simples vies de compensació d'aquella educació que no s'han produït o s'ha vist interrompuda per la via formal, el que pot portar a reduir el seu valor. A Catalunya s'està duent a terme diverses iniciatives i actuacions per a fomentar la importància de l'aprenentatge permanent a través de l'educació informal i no formal.
------------------------------	--

ESTRATÈGIA METODOLÒGICA	
Definició	Tècnica que la o el docent utilitza per aconseguir el que pretén ensenyar i es converteixi en aprenentatge per a l'alumnat.
Característiques	→ Adaptada a la realitat → Flexible → Explica com ensenyar → Constitueix les estratègies d'ensenyament i aprenentatge (estratègies didàctiques).
Tipologia	- Mètode heurístic: descobriment dels coneixements per part de l'alumne mitjançant una discussió amb el professorat on aquest li realitza qüestions. - Mètode de discussió i debat: procés d'aprenentatge basat en investigacions, experiments, reflexions, assajos... on es comparen i qüestionen coneixements. Aquest procediment és guiat pel professorat. - Mètode de descobriment: pla obert i flexible on es proposa a l'alumne situacions que ha d'explorar, investigar i descobrir, per tal de convertir-lo en l'interpret principal del seu aprenentatge. - Mètode lúdic: adquisició d'aprenentatge a través del joc, aprofitant el gaudiment i la recreació. - Projectes: mètode on els alumnes seleccionen i interpreten la informació a través de fonts diverses i la relacionen amb la que ja saben. A partir d'un plantejament inicial es realitza un procés d'investigació. - Racons: l'alumne de forma individual o en grup en diferents espais dins l'aula, amb material divers i de tipologia distinta. - Treball cooperatiu: procés on l'alumnat treballa en grups, en equip. S'estableixen relacions socials positives entre ells.

Com és a l'escola del s. XXI	En l'actualitat s'intenta deixar de banda la metodologia en què el professor és el centre de la classe, es dedica a explicar durant tota la sessió i els alumnes acaben fent exercicis pel seu compte a casa de deures. Avui en dia es pretén potenciar el pensament i treball col·lectiu, l'experimentació i reflexió com a procés d'adquisició de coneixements i l'aprenentatge basat en la recerca dels interessos de l'alumne. Aquest ha de ser el centre i el professorat ha d'actuar com un guia. Cada cop són més escoles les que opten per mètodes innovadors i amb sentit.
-------------------------------------	--